

{ אז נדברו }

פרשת ויגש תשפ"ד | גליון מספר: 631 | לסדר: "ועינכם לא תחזו על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הזאת..."

הצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

האם אפשר להפסיק לדבר על המלחמה??

אני רוצה לשתף אותך בהרהורים אישיים... אנחנו נמצאים כעת בתקופה סוערת ולא שגרתית לכל הדעות!!! תקופה של מלחמה... וזה כבר נמשך וסוחב קרוב לשלושה חודשים...

הבעיה שלי היא: שלפני לא הרבה זמן היה קורונה!! ולכולנו יש ריאקציה מהקורונה... והריאקציה הזו כל הזמן נושפת לי בעורף!!! יש לי מין התנגדות פנימית... שאני לא מוכן לחזור שוב על התסריט של הקורונה... **אתן לך דוגמא:** כשהתחילה הקורונה... בשלושה ארבעה חודשים הראשונים... כל המציאות וכל ההווה שלי הייתה אשטיקל קורונה... אכלתי קורונה, חלמתי קורונה, דברתי קורונה, לא פסיק פומי מלמיגרס קורונה... (היום אני מסתכל על העלונים שכתבתי בתקופת הקורונה... איזו! אין פסת... אין שבועות, אין סוכות, אין חומש ויקרא ולא במדבר... יש רק דבר אחד ויחיד: קורונה...) ואני לא צריך לספר לך איך זה נגמר בסוף... בסוף לכולנו זה יצא מהאף... נמאס לנו להתעסק עם זה... הפסקנו לדבר על זה וחזרנו לשגרת חיים... ואחרי שנה מישוה פגש אותי במקווה ועדכן אותי בחצי פה שנכון קורונה?? אז זהו... היא נגמרה... מה שבטוח... נכון ל-30 שנה הקרובות אל תזכיר לי את המילה קורונה!!! (וסליחה שהזכרתי עכשיו)

מאז יש לי ריאקציה לכל תרחיש שמציף ועוטף אותנו מכל הכיוונים... זהו!!! לא עוד!!!

והנה הגיעה מלחמה!!! והמלחמה באופן טבעי גם תופסת את כל הכותרות... וכבר חודשיים שזה הנושא היחיד שמדברים עליו... וזה מתחיל להיות לי מוכר מאיזשהו מקום... זה מציף לי את הקורונה... וכאן מתעורר אצלי ההתנגדות הטבעית... עזוב... די מלחמה... תפסיק לדבר על זה כל היום... יש גם חיים... תעזוב אותי... לא רוצה לדבר יותר על הנושא הזה... תדבר איתי על הכל חוץ מזה... זהו!!! החיים ממשיכים...

והשאלה היא: האם אני צודק?? או יותר נכון: למה אני לא צודק??

אז דבר ראשון: יש הבדל אחד מאוד גדול בין הקורונה לבין המלחמה כעת... עכ"פ מבחינתי... שבקורונה **אני הייתי** בבור!! אני הייתי חלק מהבועה... אני זה שנכנסתי לטירלול ומערבולת של המסכות והמאומותים והבידודים והייתי לפאניקה סביב זה... (ולכן גם יש לי משקעים מזה כי זה היה בור שאני הייתי נמצא עמוק בתוכו)... לעומת זאת כעת במלחמה... אני עצמי דווקא לא בתוך הבור!! אני במקרה לא גר בדרום... אין לי טילים מעל הראש... אני לא מפונה מהבית... וגם אין לי קרוב משפחה ששרוי בסכנה... ממילא אני מצידי אדרבה... סיימתי ממוזמן עם המלחמה... הכל טוב ובא נמשיך הלאה את החיים... **אבל לא!!!** כעת מוטל עלי להכניס את עצמי בצער הציבור ולהיות נושא בעול ולא לומר שלום עליך נפשי... ממילא כעת ההתעסקות במלחמה... זה לא אמור להגיע אצלי ממקום של בועה... אלא אדרבה... ממקום של עבודה!!! תהיה נושא בעול... תכניס את עצמך בצער הציבור... (ובאמת מי שכן גר בדרום או חווה את זה ברמה האישית ונכנס לאיזושהי מערבולת רגשית... דווקא הוא- יתכן שהוא כן צריך לצאת מה"קורונה" של המלחמה... כי אצלו זה לא בריא... לעומת זאת ואנחנו וכל מי שעומד מחוץ לתמונה... מאיתנו נדרש כן לתת עיניו ולבו להיות מיצר עליהם...)

זו נקודה אחת!!! אבל יש עוד נקודה: עם כל המשקעים שעברנו בקורונה... צריך לדעת שגם בקורונה **לא בזבזנו את הזמן!!!** רק נדמה לנו ככה!! אבל זה לא באמת...

מה אני מתכוין?? תבין: בזכרון שלי צרוב שבמשך חצי שנה הראש שלי היה תקוע מהבוקר ועד הלילה בקורונה קורונה קורונה... **וזה לא באמת נכון!!!** זה לא שכל היום דיברנו על נגיף הקורונה... אלא מאי?? הקורונה הייתה התמונת רקע!! המגרש!! הסיטואציה!! וזה איתגר אותנו ביחס לכל פינות החיים... זה כמו חברותא שכבר חודש ימים לומדים שנים אוחזים בטלית... יבא מישוה מהצד ויגיד: אוה... הטלית הזו שתהיה בריאה... נדלקת עליה? אתם לא גומרים לריב עליה... כבר חודש ימים זה אומר כולה שלי וזה אומר כולה שלי... נו... לך תסביר לו שזה לא הטלית!!! הטלית היא בסה"כ התרגיל המתמטי!! שעליו ודרכו אנחנו עושים היכרות עם שלל יסודות של מודה במקצת... והילך וכו'. בקיצור: הסיפור פה זה לא הטלית!!! הסיפור האמיתי הוא **לאן** הטלית הזו לוקחת אותנו... כמה ערכים אנחנו לומדים דרכה...

אותו דבר בקורונה וגם במלחמה הנוכחית. בקורונה- זה לא שדיברנו כל היום על הקורונה... רק מה?? הסיטואציה של הקורונה פשוט איתגרה אותנו והצמידה אותנו לקיר בהמון מצבים חדשים ושאלות הלכתיות והשקפתיות... והכי הכי: הקרונה הכריחה אותנו לעשות עבודה פנימית של אמונה ובטחון והנהגת היחוד שה' רוצה אותנו במצב הזה כעת... אז נכון שמהמילה 'קורונה' כמות שהיא יש לנו רק משקעים!!! הקורונה עצמה בתור "נושא" יצאה לנו מהאף... אבל מה שאישיות שלנו קיבלה וספגה מכל התקופה הזו... זה לא יאומן!!! תנסה פעם לבדוק את זה... אתה תהיה בהלם לגלות איזה כבדת דרך משמעותית הנפש שלנו התקדמה (או הלכה אחורה) בתקופה הקצרה של הקורונה... בקיצור: בניגוד למשקעים שיש לי מהקורונה... תכל'ס לא בזבזנו דקה בתקופת הקורונה!!!

(רק לשבר את האוזן: הקורונה לימדה אותנו ששום דבר לא מובן מאליו... ושאיני יכול להיות עם עצמי ויש לי מה לעשות עם עצמי!!! אל תזלזל... יש כאלו שגילו את זה רק בקבר... גיליתי שאפשר להיות יהודי גם בלי הקביים של מלא מלא חרדים שנפגשים בשטיבלאך... הקורונה לימדה אותנו להיות עניים ולקבל באבה כל תרחיש הכי הזוי ולשמוח במה שיש... ואם תשים לב רוב הקניינים האלו הם ממשיכים ללוות אותנו גם כיום... עיין ערך השבוע הראשון של המלחמה שפתאום הכל השתבש והתבטל ואף אחד מאיתנו לא היה לגמרי לגמרי מבוהל!! כי אנחנו כבר ערוכים לזה נפשית... יש לנו תשתיות נפשיות שמוכנות לזה מהקורונה... וכמובן אי אפשר להתכחש שהקורונה גם הרסה הרבה אנשים שלא הצליחו ללמוד את הסוגיה הזו בעיון)

המשך בעמוד 2 בגיליון זה...

סוף שנה לוועידה,
זו הזדמנות לתרום ולקבל
קבלה המוכרת להחזר מס,
או למה אתהם מחכים??
איך תורמים?
באופציות שלהלן:

כך אתם שותפים איתנו
בהוצאות ובזכויות:

בבנק: פאג'י

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

בשורות טובות

ישועות ונחמות!

(המשך) – האם אפשר להפסיק לדבר על המלחמה??

המשך: אותו דבר בייחס למלחמה... לי באופן אישי... היות ואני כותב עלון!! ואני מוצא את עצמי שוב ושוב מדבר על המלחמה... פעם מהזוית הזו ופעם מהזוית הזו... אז מתעוררת בי המחשבה... יאללה... נו... די... עזוב מלחמה... כמה אפשר לדבר על זה...

אבל זה לא נכון!!! כל מי שלמד גמי יודע שאין צורך לסיים את סוגיית "שנים ארוכות" כדי לעבור לנושא הבא... ולמה?? כי מתניתין ד-שנים ארוכות זה נושא מספיק רחב ומאתגר... יש בו לבד מספיק פינות וזוויות... שדרכו לבד אתה יכול איכשהו להגיע לכל סוגיה שתצצה...

אותו דבר כאן: כעת יש מלחמה!!! המלחמה הזו מאתגרת אותנו... דוחקת אותנו לפינה ומכריחה אותנו להתחכך עם כל מיני שאלות מהותיות... רגע... למה בני תורה לא מתגייסים? והאם אנחנו מכירים טובה לצבא?? אז לצבא לא... ולחיילים כן... ואיך מתייחסים לפושעי ישראל שמתו על קידוש ה'... האם הם קדושים או לא? וכו' וכו'...

אז בהתחלה כל ההתקשקות הזו וכל הלומדים הזו... בהתחלה זה די עיצבן אותי!! לא היה לי סבלנות לדבר על זה... כי יאללה... כמה אפשר לדבר על זה... כמה אפשר לדבר על צבא וחיילים וכן ולא... די... תעבירו נושא... **על שפתאום קלטתי שלא!!!** לא הבנתי! אתה חושב שמדברים פה על חיילים ועל מסיבה ברעים?? לא!!! זה לא זה!! מדברים פה על היסודות הבסיסיים ביותר!! כל בחור ישיבה כעת ניגש בכבוד ראש לסוגיה המהותית שהוא בלאו הכי אמור לעסוק ב... מי אני ומה שמי... מה אני... מה אני עושה בישיבה... למה אני לא מתגייס לצבא וכו' וכו'... רק מה? איפה לומדים את הסוגיה הזו? ברקע של המלחמה!!!

המלחמה היא המגרש והיא התרגיל שמצמיד אותנו לקיר ומכריח אותנו לפתוח את הנושאים המאוד מהותיים האלו... זה שאלות שצריך לפתוח אותם וחשוב להתבשל בהם!! רק מה?? המלחמה והצבא והחיילים ועוטר עזה... הם ה"שנים ארוכות" ו"השור שנגח" שמאתגרים אותנו ודרכם!! דרכם אנחנו מוכרחים לחדד לעצמנו את תפקידנו...

הבנת מה אמרתי?? אני שוב אסביר: עד לפני כמה ימים ראיתי את זה שאנחנו כבר חודשיים טוחנים את הנייעס האם להתגייס לצבא או לא להתגייס... והאם לעשות ציציות לחיילים או לא?? ואם באמת זה הנושא שלנו... אז רבותי!!! כל טוב... מיציתי!! אל תדבר איתי על זה עוד מילה אחת כי זהו!! עברתי ל"שיר הבא..."

אז זהו שלא!!! כשאנחנו כעת כל היום טוחנים את המלחמה והחיילים... זה לא נייעס... זה לא שאנחנו מדברים על חיילים וצבא... לא!! זה לא לטחון מים... זה פשוט התרגיל והמגרש שה' הזמין לנו שדרכו אנחנו לומדים ומזהים את התפקיד שלנו... ואנחנו באמת מתחככים בזה ומסתבכים עם זה... ואדרבה!!! הסיבה שכ"כ הרבה טוחנים את זה... זה בגלל שאנחנו באמת באמצע להבין את זה!!! יש פה עוד קבעץ ועוד קבעץ... וויכוחים סוערים... ויש תלמיד חכם אחד שאומר ככה, והשני אומר הפוך ונהיה מזה פולמוס שלם... וכן כן!!! זה הדבר!!! כך הדברים מתלבנים ומתחדדים ומתיישבים על הלב ומשהו פה קורה!!! בקיצור: השיח הזה הוא לא בזבוז זמן... נעשה פה חריש עמוק!!! (ולמי ששאל אותי: איך יכול להיות שהגענו למלחמה כ"כ לא מוכנים מבחינה השקפתית... איך יכול להיות שעד היום אף אחד לא דיבר על זה?? התשובה היא מיניה וביה: כן!!! רק מלחמה בפועל יכולה לפתוח כזו סוגיה ולשים אותה במרכז ולהכריח אותנו למצות את הנושא!!! ובאמת עד שלא הייתה מלחמה לא היה מי שיצמיד אותנו לקיר ויפתח לנו את הנושא) אני לא יודע כמה חשוב לך המסקנה הזו... אבל בשבילי זה מאוד חשוב... כי אני מצידו מיציתי את הנושא ממזמן... אם אתה רוצה לדבר איתי על זה בתור נייעס... אז תודה... אני מעדיף לעבור נושא... אבל לא!! כעת אני פתאום קולט שזה לא נייעס... זה סוגיה!! זה מסע שה' הצמיד אותנו אליו כי הוא רוצה שנוציא מזה ונצא מזה נכון!! השאלות הרגישות בימים אלו זה לא בעיה... זה לא פשלה... זה מבחן!!!

והאמת היא שבכל דבר בחיים זה ככה!!! בכל מסע בחיים זה ככה!!!
כי כל דבר בסוף **עובר**... כל תקופה בחיים **עוברת** בסוף... הקורונה עברה... גם מלחמה יום אחד תהיה **עברה**... ויש דבר אחד שנשאר!!! **אני!!!** הקורונה עברה ואילו **אני** נשארתי... המשבר הקשה ב"ה עבר אבל אני נשארתי... תקופת השידוכים ב"ה עברה... זה מאחורי... אבל **אני נשארתי** בקיצור: כל אחד מאיתנו עובר כל מיני תקופות וזה עובר... והחכמה הגדולה היא להשקיע בדבר היחיד שכן נשאר!! איפה **אני** פה בסיפור!! כשזה יעבור עם מה **"אני"** הולך לצאת מכאן!!! ובהזדמנות להשקיע את העיקר... כי זה הנכסי דלא נייד... זה הדבר היחיד שנשאר... איך אני גדלתי מזה... איך אני התרוממתי מזה... או לחילופין כמה דמעות זכיתי להוריד לה' וליצור איתו קשר ולהכניס מזומנים לחשבון בנק של התפילה שלי... **טמון כאן עוד נקודה אחת עמוקה שבחור צעיר מתקשה להבין את זה**... בחור ישיבה יודע שיש משהו אחד!! או שלמדתי טוב או שלמדתי לא טוב... או שהתקדמתי בעבודת ה' או שלא... או שתפקדתי בסדרים ובתפילות או שלא... ואם לאחרונה עברתי תקופה קשה שכתוצאה מזה למדתי קצת פחות... אז מה אני שווה... לא עשיתי כלום...

לך תסביר לבחור... שבישיבה לומדים שני דברים!!! לומדים גם תורה!! **ובעיקר!! בעיקר לומדים לקח!!** יכול להיות שעברת תקופה קשה... ועל פניו לא עשית חייל... לא תפקדת... אבל אתה לא שם לב איזה שינויים פנימיים עמוקים התחוללו באישיות שלך דווקא בתקופה הזו כתוצאה ישירה מכל התסביך הזה!! (אתה מבין על מה אני מדבר...) אם תשים לב: דווקא בתקופה הקשה הזו שאתה מרגיש שלא עשית חיל... אבל האישיות שלך עברה תהליך פינתי בינוי מאוד מאוד משמעותי... אתה פתאום רואה ומבין דברים בצורה אחרת לגמרי...

בקיצור: לקלוט שלא תמיד ההתקדמות נמדדת לפי מספרי שעות ודפיס!!! לפעמים ההתקדמות נעשית בתהליך פנימי עמוק!! קוראים לזה ע"פ קבלה: עיבור!!! (עובר כל כולו מכוסס... לא אז... לא נראה לעין... זה נראה כאילו שהוא מאובן!!! אבל האמת היא שדווקא התקופה של העיבור זו ההתפתחות הכי מואצת פי שבע יותר מתינוק שכבר נולד...) והתקדמות רוחנית שנעשית באישיות זה לא משהו שעובד לפי דפים ומספרי שעות... זה עובד על גל ותדר אחר לגמרי... אדרבה... יתכן שעברת איזה תקופה עם התמודדות שעל פניו היא לא קשורה לעבודת ה' בכלל... כלפי חוץ זה נראה שבכלל חיממת את הכסא ובזבת את הזמן... אבל עמוק עמוק מפנים העסק רחש בחש ולמפרע מתברר שלא בזבת דקה אחת בכל התקופה הזו... דווקא השינויים המבורכים ביותר נעשו בתקופה הזו... בקיצור: לדעת נצלל כנון כל תקופה בחיים!!! ולדעת שהתועלת הרוחנית בדרך כלל היא סחור סחור... מה שבטוח... לדעת שכל פועל ה' למענה... לכל תקופה יש את הלימוד שלה!! ולא לבזבז אותה...

ברכת ישר כח מעומק לב לכל התורמים בנדיבות לב לעזור לנו במאמץ המלחמתי המשותף להוצאה מחודשת של הספר **'וימאן'** המיועד עבור **'יוצאי צבא בישראל'** (מבין עשרים שנה ומעלה וכו') אחוזי חרב מלומדי מלחמה איש חרבו על ירכו בשמירה מכל דבר רע, ונחישות על קדושת עיניהם וטהרת לבם.

זקוקים אנו עדיין לעוד תרומות בשביל לצאת בהפצה מחודשת ללא הגבלות פיננסיות...

אבל אנא... אברכים יקרים: הפניה הזו לא מיועדת עבורכם!! **אנחנו לא רוצים תרומות מאברכים**... הכסף שלכם יקר!! יקר לנו מידי... עצם הנוכחות השתתף מחממת את הלב... וזו התרומה שלכם... כמו כן: הבחורים שרוצים לתת ממעשרות... חלילה וחס!!! קח את הכסף הזה ותשמור אותו ל"פינוק" וטיפיחה על שכם בינך לבין עצמך בסוף יום, על עוד יום של עסק התורה בהתגברות בעמל ויגיעה או לעוד יום של עמידה בניסיונות בחירוף נפש מה שאף אחד לא יודע... והתרומות?? התרומות יגיעו א"ה מאנשים שיש להם קצת יותר...

כדי לא להשאיר את הדף הלבן:

כבר יותר מחודשיים שאנחנו אומרים תהילים מידי יום!!! ואני לא צריך לספר לך איך זה נראה... להפסיק להגיד?? חס ושלום!! מה פתאום... איך אפשר... ותכל'ס... להגיד?? זה נראה כמו... כמו שזה נראה...

ואנחנו לא אשמים!! אנחנו בני אדם!!! ולכן אם זה איכפת לך... תשמע ל... מותר לגוון!! מותר להודות שאנחנו בני אדם ולא בטוח שאתה יכול לצפות מעצמך להגיד כל יום שתי פרקי תהילים פסוק פסוק ושזה יאמר עם כל הלב כמו היום הראשון... אם אתה רוצה להגיד את זה בצורה ראויה... מותר לפתוח ראש ולגוון...

מה יקרה אם תתחיל להגיד כל יום שני פרקי תהילים לפי הסדר... תתחיל א' ב'... ותתקדם כל יום שני פרקים ב' ג'... ד' ה'... מותר!! מותר להכיר בשחיקה!!

כמובן: מי שמסוגל להמשיך להגיד במושך חודשיים פרק תהילים אחד ועם כל הלב... אשריו ואני מקנא בו... אבל מי שלא מסוגל מותר לו להיות ריאלי ולהתאים גם את אמירת התהילים לשחיקה הטבעית...

ובכישור הפרטי... אם אתה רוצה לעשות עוד משהו בשביל כלל ישראל יש לי עצה בשבילך: קח ברכה אחת ממאה ברכות ותקדיש אותה לעם ישראל!! לדוגמא: ברכת השכיבו... או ברכת 'ראה בעינינו...' ואם אתה נוסע קבוע בדרכים אז מה יקרה אם תחשוב על כלל ישראל בתפילות הדרך... ותצילנו מכל כל אויב ואורב...

והכי הכי: הייתי מציע לך להתחזק בברכת "ואמונה כל זאת" שישם אנחנו אומרים "הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמור לכל אויבי נפשנו, המדריכנו על כמות אויבינו וירם קרנו על כל שונאינו." בקיצור: לא חסרים לנו הזדמנויות ביום **לעורר רחמים** על כלל ישראל... ואתם אחינו הספרדים... לכם יש הרי משהו מיוחד... אתם יודעים גם לעורר **אהבה**!! (לא רק לעורר רחמים) יש לכם את שירת הבקשות... אז אנא... תעוררו אהבה... תגרמו לאבא שבשמים שימשך אלינו בחבלי אהבה ויחון אותנו לרחמים.

קדימה... גם אני מתחיל לחפור

מנהרה...

בשבוע האחרון חלשה דעתי!!! אבל הפעם זה עד הסוף... ברגע שהתגלתה מנהרה אדירה בסדר גודל בלתי נתפס של 4 ק"מ בעומק של שבעים מטר מתחת לפני האדמה... שבשביל לבנות אותה צריך משאבי אנוש בלתי נתפסים... (רק לשבר את האוזן... מנהרות הכרמל זה בערך 4 ק"מ וכבר יותר מעשר שנים זה כביש אגרה בסך 10 שקל לכל צד רק כדי לכסות את ההוצאות... ואילו כאן מדובר בפרוייקט הרבה יותר מסובך כי זה לא חציבה בהר אלא באדמה... בקיצור: פרטים נוספים אצל מהנדסים...) והם- הרשעים הארוזים האלו חפרו את המנהרה הזו בעמל ויזע ובמסירות אין קץ ובעיקר!!! בעיקר בהתנדבות!!! והכל בשביל מה?? בשביל האמונה שלהם... כי הכניסו להם בראש שהמצוה הכי גדולה זה להילחם בכל דרך נגד הכיבוש הציוני... ותראה איזה מסירות נפש!!! תראה איזה עמל ויגיעה!!!

אני יודע שהמשפטים האלו מעצבנים!!! אבל עזוב... עזוב כעת את הנימה האישית... אני מדבר כאן על אימביציות!!! על נכונות... מסירות... עקשנות... עקביות בלתי נדלית... אתה יודע מה זה לבנות מנהרה כזו אדירה?? יש לך מושג איזה "ממית עצמו באהלה של טרור" צריך בשביל זה?? פה חטפתי משבר!!! תשמע... אני אברך כולל... אני בן תורה... ואני משתדל לעמול בתורה... אני מחונך להשחיר את פני על התורה ולהמית את עצמי באהלה של תורה... ותשמע... אני לא אוחד שם!!! אם היה נדרש ממני לעשות מנהרה משיקולים של "מעבר לים היא... מי יעבר לנו מעבר לים ויקחה לנו וישמיענו אותה ונעשנה..." אני לא מאמין שהיה לי את האנרגיות הבלתי נתפסות האלו שמתגלים כעת בעוד פיר ועוד פיר מנהרה... ועוד משאבים בלתי נגמרים ואנרגיה שלא פוסקת...

חלשה דעתי!!! מה... רבש"ע: יכול להיות שלבני ישמעאל יש יותר נכונות והתמסרות... עוד יותר מעם ישראל בנין אהוביך?? האמת היא שאני לא הראשון שזה מפריע לוו!!! זה כבר הפריע לאברהם אבינו...

כתוב שכאברהם אבינו רדף אחרי ארבעת המלכים... וירדוף עד דן!! כשהגיע לדן תשש כוחו... למה?? ראה שהבנים שלו עתידים לעשות את עגל הזהב בדן... אה... כאן נשאלת השאלה: אם תשש כוחו כשהוא הגיע לדן... אז למה לא תשש כוחו גם בבית אל?? הרי ירבעם בן נבט עשה שתי עגלים, אחד בבית אל ואחד בדן... ובשני המקומות האלו אברהם אבינו היה... אז למה בבית אל לא תשש כוחו ובדן כן??

והתשובה היא מאוד פשוטה: ירבעם בן נבט עשה עגלי זהב והנימוק שלו היה... שיהיה לכם אלוהים מוגשש!!! לא צריך לטרור וללכת רחוק... כל אחד ילך לאלוהים הקרוב אליו... מי שגר במרכז הארץ ילך לבית אל... ומי שגר בצפון הרחוק שילך לדן... ואז!!! קרה משהו עצוב מאוד... סו"ס כלל ישראל הם הבנים של אברהם אבינו... ואברהם כולו אהבת ה'...

כאברהם אבינו עקד את יצחק!!! הוא לקח את יצחק וקשר אותו!!!

אברהם אמר ליצחק: ברגעים גדולים אלו אני מוסר לך את השרביט!!! אני מוסר לך את המשך הדורות... את ישמעאל השארתי שם למטה עם החמור... הוא לא קשור לסיפור... ואילו אתה כן!! כן קשור!!!

אבל בשביל שתהיה קשור לסיפור... בשביל זה אני קושר אותך!!!

העקידה שאברהם עקד את יצחק... ככה אברהם אבינו העביר ליצחק את אהבת ה' שלו... אני נוטן לך את אהבת ה' האינוסופית שלי... אבל שזה יהיה קשור!!! קשור לרצונו יתברך!!!

אני רוצה לעצור רגע ולהסביר: למילה "קשר" יש שתי משמעויות!!!

יש משמעות של הוי... מה **הקשר** בכלל... מסוג של "מה **הקשר** בירה נשר..." ויש משמעות קשר מלשון מלאכת **קושר**!!! לקחת דבר **ולקשר** אותו!!!

ואתה מבין לבד שיש קשר בין שתי המשמעויות!!!

בשביל שיהיה **קשר**!!! צריך **לקשר**!!! אם לא תקשור... לא יהיה קשר!

לדוגמא: הייתה תקופה שרציתי לחדש חידושים בכל מחיר... התחלתי לדבר בלימוד... והיות ואני חייב להפגיש... התחלתי לבלבל את השכל ולזרוק סברות בלי קשר... עד שמישהו העיר לי בעדינות... תשמע... אתה מדבר **בלי קשר**... בשביל לדבר עם **קשר** צריך שזה יהיה **קשור**!!!

מה פירוש?? נכון שאתה רוצה להדביק על רש"י כל מיני רעיונות... אבל מה לעשות שזה לא נכנס בלשון של רש"י... זאת אומרת: אם אתה רוצה להמציא המצאות ולבלבל את השכל... בבקשה... אבל אם אתה רוצה לדבר עם קשר... אז אין לך ברירה!! אתה חייב **לקשר** את עצמך לרש"י... אה... זה מגביל אותך?? זה שזה צריך להיכנס בלשון של רש"י זה כובל אותך וקושר אותך שאתה לא יכול לגמרי להתעופף ולהגיד מה שאתה רוצה?? נכון!!! מהיום תדע כלל בחיים: בשביל לדבר **עם קשר** צריך להיות **קשור**!!! מי שמבלבל את השכל... הוא באמת חופשי, הוא לא כבול ולא קשור לשום דבר שמסייג אותו... אבל מי שרוצה לדבר עם קשר... אין ברירה, זה חייב להיות קשור! **עד כאן ברור?? על אותו משקל:**

אברהם אבינו עומד ברגעים הגדולים ביותר בהר המוריה... וקושר את יצחק!!! וכאן!!! כאן אברהם אבינו מעביר ליצחק את המושכות...

אברהם אומר ליצחק: אני נוטן דווקא לך את אהבת ה' שלי... אני נוטן דווקא לך את הנכונות והמסירות האינוסופית שיש לי לה'... אבל אני קושר אותך!!! שזה יהיה קשור!!! שזה יהיה עם קשר!! שזה יהיה מתואם עם מה שה' באמת רוצה... אל תאהב את ה' בלי קשר... כשאתה מתמסר לה' ומוכן למות בשבילו... תבדוק שזה קשור!! קשור לרצון ה'!!!

רץ אחרי ה' כסוס שרץ בין בצעי המים... וכל אלו שהיו גרים סמוך לבית אל... במקום ללכת לעגל הנגיש והקרוב... העדיפו לטרור ולרדוף!!!! לרדוף עד דן!!! מה פירוש... יש לנו גנים של אברהם אבינו... יש לנו אנרגיות של נכונות ומסירות... ואנחנו לא מחפשים חיים קלים... אנחנו רוצים להתבטא... רוצים ללכת רחוק... רוצים לרדוף עד דן!!! כמו אברהם רחימא... כאן תשש כוחו של אברהם אבינו!!! הוא ראה את הבנים שלו לוקחים את הגנים שלו... את העוצמות של אהבת ה' והמסירות אין קץ... ואת זה עצמו הם לוקחים... לאן?? לעבודה זרה!!! אוי אוי... כאן תשש כוחו... הוא נעצר!!! סטופ!! אני לא ממשיך... די בני... מעכשיו אני עצלן... לפחות תעצרו פה!! אם אברהם היה ממשיך לרוץ עוד יותר רחוק... הבנים שלו היו לוקחים את הריצה הזו לעוד מאתיים ק"מ אחרי דן...

ישמעאל הוא הבן של אברהם אבינו!!! ישמעאל לקח מאברהם אבינו את הנכונות אין קץ... את האהבה וההתמסרות ללא ליאות וללא גבול... **דא עקא שישמעאל לקח את זה לאן שהוא!!! שהוא רוצה!!!**

והנה זה!!! המנהרה האדירה הזו... העוצמות העזות האלו שמתגלות בימים אלו בעזה בכל יום נוסף שעובר... זה... זה גנים מובהקים של אברהם אבינו... רק בנים של אברהם אבינו מסוגלים להיות כזו פצצה מתקתקת של אנרגיה אינוסופית ל-מה שהם מאמינים... ופה אני מגיע ו... ויש לי חלישות הדעת!!! סו"ס גם אני בן של אברהם אבינו!!! גם אני קבלתי את הגנים העוצמתיים האלו... אז איפה הם? איפה המנהרה שלי?? איפה ההתמסרות האין קץ שלי?? איפה היא מתבטאת??

אתה מבין את השאלה שלי?? אם הבנים של אברהם אבינו מסוגלים לגלות כזו נכונות ולמרות שיש להם עגל מתחת האף... פה בבית אל... הם מוכנים לטרור ולרדוף עד דן אי שם בחרמון כדי לבטאות את החביבות והנכונות שלהם לעגל זהב שעשה ירבעם בדן... אז איפה הרדיפה שלי?? הרי גם אני בן של אברהם אבינו... אז למה אני פחות מתלהב?? למה רק הבנים הפושעים של אברהם אבינו יודעים לבנות מנהרות ולרדוף עד דן... למה כשזה מגיע אלי... שאני כן הולך בדרך הנכונה של אברהם אבינו... ואני מתפלל כל יום שחרית שתיקן אברהם אבינו... למה אצלי זה נראה הרבה יותר עייף?? למה יש לי הרבה יותר כבדות?? גם אני משתוקק לחפור מנהרות באמיתה של תורה... אבל אני לא מרגיש את האימביציה הזו...

והתשובה היא ברורה מאוד:

עם כל הכבוד לאהבה והמסירות אין קץ שאברהם אבינו מוכן לתת לה'... כל זה עדיין לא מספיק!!! הרגע הגדול והמכונן ביותר של האומה היהודית היה ב... במעמד עקידת יצחק!!! הזוהר הקדוש מגלה לנו שלעקידת יצחק הייתה משמעות עמוקה מעבר למה שאנחנו חושבים... אנחנו יודעים שלאברהם היה ניסיון מאוד מאוד לעקוד את הבן שלו... וזהו... אבל למה?? מגלה שמתתת פה משהו עמוק מעבר לזה!!

לשמעו... אנחנו לא מוכנים לשמוע בקול ה' אלא רק להשמיע לו מה החלטנו לתת לו עם כל הלב... והיחידים שהסכימו ללא בברית של נעשה **ונשמע** זה כלל ישראל!!! ולכן אנחנו עם הנבחר!!! ולכן אל אקצא שייך לנו!! לא בגלל שכבשנו את זה אלא בגלל ששם אברהם עקד את מי שהסכים להיות קשור ונעקד!!! בית המקדש שייך למי שמוכן לקשור את עצמו לרצון ה' ולעבוד את ה' עם קשר!!! עם קשר עין למה שה' רוצה!! ולא כמו ישמעאל שעושה מה שהוא רוצה ומדביק את היצרים האפלים שלו על רצון האלוקים...

אבל כאן!!! כאן מגיע החשבון הנפש הנוקב מאין כמותו...

האם אני באמת עומד בתנאים האלו???

עד כמה אני באמת מוכן לתת לה' לקבוע לי מה הוא רוצה... עד כמה אני מוכן להיות "שמעיה"!!! לשמוע בקול ה'??? זה חשבון נפש נוקב!!! שכל אחד מאיתנו חייב מידי פעם לרענן ולשאול את עצמו: האם אני עושה מה שה' רוצה או שאני החלטתי לו מה הוא רוצה...?? האם אני ערני ומוכן וערוך לשמוע שה' רוצה ממני משהו אחר ממה שהייתי בטוח שהוא רוצה? האם אני בשל נפשית להקשיב לה' או שאני עוד איזה ישמעאלי שהאיד שנצמדתי לערך תורני שהכי הצליח לרגש אותי ומשם אני חופר מנהרות בלי לראות ממטר?? זה חשבון הנפש נוקב מאין כמותו!! ויש!! ויש צורך בביקורת הזה!! אסור לי להיות ישמעאל!! אסור לי להיות החחחחחח הזה שאוהב את ה' ויורה איתו בלי קשר... כן... צריך לקחת בחשבון אופציה שיש כאלו שאוהבים את ה' אבל בלי קשר... מה פירושו? יכול להיות לך עוייבד ה' שהוא מוכן לעשות ההההכל בשביל ה'... הוא מוכן למות בשביל ה'... אבל סטופ בורא עולם: אל תגיד לי מה!!! אני אחליט!! אל תקשור אותי... אל תכבול אותי לדפוס ערכים שאתה בורא עולם קובע... תן לי להחליט בשבילך מה אתה יתברך רוצה... (אז מילא כשמדובר בחילוני... נו... הוא באמת מנותק מה'... הוא בוחר לעצמו את הערכים שנראים לו הכי יפים ונימוסיים והוא יורה איתם ללא הבחנה... עוזר לקשישים על חשבון כולם... דואג לכלבים על חשבון כולם וכן הלאה... אבל כשמדובר ביהודי עובד ה'!!! שבאמת מעמיד את בורא עולם מול העיניים... כאן-) אני רוצה להגיד לך משפט מאוד מרגיז ומקומם:

גם חמאסניק הוא עובד ה'!!! שמעת?? צורם מאוד לשמוע את זה... אני יודע שזה מעצבן, ואני חוזר ומעצבן... חמאסניק זה עוייבד!!! הוא דתי!!! וזה לא משחק כמו שכל החרדים חושבים... זה אמיתי לגמרי... ואם לא נחמד לך לשמוע את זה... אז אל תתעצבן עלי!! במקום להתעצבן שב בינך לבין עצמך ותנסה להבין מה ההבדל בין עבודת ה' נוסח חמאס לעבודת ה' נוסח יהודי... (החילוני רגוע בקטע הזה... הוא יודע מה ההבדל שחמאסניק הוא דוס ואני חילוני אבל-) אני חרדי... אני מוכרח להסביר לעצמי במה אני שונה מחמאסניק... וההבדל הוא אחד ויחיד ואין יחידות כמוהו: יהודי הוא קשור!!! מוכתב!! שפוט של רצון התורה!! וחמאסניק לא... אף אחד מאיתנו לא רוצה להיות חמאסניק... ראה הוזהרת...

המקלדת שלי כמעט נשברת מרוב התלהבות!! כן... מתברר שגם אני יודע לחפור מנהרות... הישיבוחרים שלנו... רק תשכנע אותם שזה רצון ה'... תוך כמה שנים אני מארגן לך מנהרה ממודיעין עילית עד נעלין!!! עלי!!! אז זהו שלא!!! בשביל זה סבא שלי נעקד!! נקשר ע"ג המזבח!!!

בשביל שעבודת ה' שלי תהיה עם קשר... צריך שזה יהיה קשור!!!

אני הרבה פחות שהאיד מהערבי... אני הרבה פחות משולהב ממנו... כי הוא אוהב את ה' בלי קשר... ואני זוכה להיות ישראל וישורון!! לעשות את הישר בעיני- ה'!! וה' מוותר בחפץ לב על האהבה המרושעת של הבני דודים הסוררים שנשארו להם עם החמור בלי קשר...

כולנו יודעים מי זה דוד המלך... כולנו יודעים גם מי זה הבן שלו שלמה המלך... ואז מגיע הנכד ששמו רחבעם המלך!!! שמעת משהו על רחבעם?? ידוע לך משהו מיוחד על רחבעם?? שום דבר!!

אבל!! יש דבר אחד ויחיד שאנחנו כן יודעים עליו!! שבימיו נחלקה מלכות בית דוד... הסיפור היה ככה: רחבעם הוא המלך הרשמי של ישראל תחת שלמה המלך... והנה... יום אחד מגיע אזרח מן השורה ששמו ירבעם בן נבט ופורץ במרד... ולוקח איתו את עשרת השבטים ומשאיר לרחבעם רק שתי שבטים... **מה הכי טוב והכי מתבקש??** שרחבעם יוצא נגדו במלחמת חרמה!!! ואכן רחבעם מתארגן... מגייס 180.000 בחור ויוצאים!!! הם כבר יוצאים... ולפתע!!! מגיע שמעיה הנביא... נעמד מול 180.000 בחור ואומר להם: **כה אמר ה' לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם, שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה...** וישמעו את דברי ה' וישבו מלכת אל ירבעם!!! אתה שומע?? רחבעם פשוט מקפל ציוד וחוזר הבייתה!! ללא אומר ודברים!! מה יש? **שמעיה!!!** שמעיה הנביא אומר שה' רוצה שנחזור הבייתה... אז **שומעים** בקול ה'!!! בזה מסתכם קורות חייו של רחבעם!! וזה הכל! ואין צורך ביותר. כי זה כל היהדות!

אם יש הבדל בין יהודי לחמאסניק זה זה!! **לשמעו** בקול ה'!!!

וכעת יש לי חידה: תן ניחוש מה יכול להיות יותר קשה ומפוך מלחפור מנהרה באורך 4 ק"מ?? נו... תן ניחוש מה יכול להיות יותר קשה??

לא!!! לא לחפור מנהרה של 4 ק"מ... לא לחפור זה הרבה יותר קשה מלחפור... ומה הראיה הכי פשוטה?? תאר לעצמך שבאמצע שסינואר ומרעהו ופיכול שר צבאו חופרים מנהרה נגד הכיבוש הציוני... ופתאום מגיע אליהם שמעיה הנביא ואומר להם: לא!! תחזרו לעזה... מאיתי היה הדבר הזה, ואני מעוניין שאל אקצא יהיה שייך לכיבוש הציוני... הם היו שומעים בקולו?? חה חה חה... בחיים לא!!! שבורא עולם יגיד לנו מה הוא רוצה?? נפלת על הראש?? אנחנו מחליטים לו!!

ותסלח לי הם צודקים!!! הישמעאליים אף פעם לא התחייבו לבורא עולם שהם ישמעו בקולו... כבר אז ש"הופיע מהר פארן" וה' הציע להם לקבל את התורה... הם הבהירו לו באופן חד משמעי: אנחנו לא מוכנים לנעשה **ונשמע**!!! תחפש מישהו אחר שמוכן

אברהם פונה ליצחק בנו תוך כדי שהוא קשור ואומר לו:

בני היקר... למטה שם בואדי סילוואן... השארתי שם את ישמעאל... גם הוא אוהב את ה'... אבל אותו לא עקדתי!!! הוא לא קשור!! הוא יאהב את ה' בלי קשר... הוא יחליט בשביל בורא עולם מה רצונו... ולשם הוא ינקז את כל האהבת ה' הלא קשורה שלו... אל תתרשם מאהבת ה' של ישמעאל... זה אהבת ה' בלי קשר!!! זה אהבת ה' שלא קשורה!!! זה ישמעאלי שלא מוכן לקשור את עצמו ל-מה שה' באמת רוצה...

וכאן אני שוב חוזר לעצמי!!! מקודם כאבתי וקוננתי: הרי גם אני בן של אברהם אבינו!!! אז איפה המנהרות שלי? איפה ההתמסרות שלי?? מה מתברר? נכון!!! גם אני בן של אברהם אבינו!!! אבל לי יש עוד משהו שאת זה אין לישמעאליים.. אני גם בן של יצחק אבינו!!!

יש לי אהבת ה'... אבל היא קשורה!!! היא כבולה וקשורה ל-מה שה' רוצה... ונכון!! יש לזה מחיר... זה שאהבת ה' שלי קשורה... זה בהחלט כובל אותה... אני פחות אנרגטי... פחות שהאיד... אין לי את האנרגיות המטורפות של ישמעאל... כי אני קשור!!! האהבת ה' שלי מסוייגת!!! היא צריכה להיות מותאמת ל-מה שה' רוצה!! וזה קצת מייבש אותי...

אתה יודע מה... בא נשתעשע בדימונונו... תאר לעצמך שלא היה תורה... הצוואר שלי לא היה קשור לעמוד שנקרא עמוד התורה... תאר לעצמך שאלוקים היה נותן ליהודים מרווח נשימה... קדימה... תעשו בשבילי...

אוה אוה... אל תשאל... איזה צחוקים היה הולך!!! אני הייתי איש דת... הייתי כל יום שיש מגיע למסגד וצורררר... הייתי חופר מנהרות... ממממזה מנהרות... (יש לי פה בחיפה כמה בתי חולים... אני כבר הודעתי באיזה פניה אני מתכנן להחביא נשק) הייתי פותח ישיבה... חברה טרוריסטים... הייתי מאמן אותם על נשק חיי... והיינו יוצאים לביצועים!!! אני מבטיח לך שככככולם היו קמים לשחרית... היינו מחסלים את כככככולם... היה מצב... באמצע היום היינו דופקים את הראש באדמה לא חמש פעמים אלא 19 פעמים... רק תן לי חופש פעולה... אל תדביק אותי לשולחן ערוך... רק אל תצמיד אותי לאמיתה של תורה... רק אל תקשור אותי ותכבול אותי!!!

אליכם ראשי הישיבות... אני פונה אליכם בקריאה נרגשת... שמעתי שיש בחורים שלא מספיק לומדים... ישנים... גוררים רגלים... אני לוקח אחריות ומבטיח לכם שאף בחור לא ישאר במיטה!! אני עושה אותם עוייבדים חבבבל על הזמן... רק בקשה אחת!!! תנו לי להחליט לבד מה בורא עולם רוצה... תנו לי חופש פעולה... אל תכריחו אותי להיות מתואם עם הספר תורה והשולחן ערוך... תנו לי לעצב לבד ולהחליט מה ה' רוצה... אם אתם מאשרים לי את הסעיף הבודד הזה!! אני מתחייב שכל בחורי הישיבות ללא יוצא מן הכלל נהיים צולי"ם אבל מממזה... מתאבדים...

אנחנו נחפור מנהרות... נהרוג אנשים... יהיה פה אאאש... חברה...

ארבעת המשפחות הלא קשורות בעליל... ועולות בצוותא ירושלימיה!!!

החגיגה הייתה מושלמת... ארבעת המשפחות עלו ירושלימה בחדווה בשמחה... באהבה אחווה שלום ורעות... לא גומרים לצחוק על העיתוי ועל הסיטואציה... ר' פייביש העגלון הותיק של העיירה שעושה שירות הסעות ספיישל ייחודיות לעליה למקדש במחיר כפול תמורת התחייבות לאחריות טהרה לאורך כל הנסיעה!!! (כלומר: שר' פייביש מוודא מראש את זהות הנוסעים ומצבם שכולם טהורים, שאין שם איזה זב שסטמא את כל הכרכרה בהיסטו וכדו) ר' פייביש קיבל את הזמנת הנסיעה ובדק שוב ושוב את המרקם של ארבעת המשפחות הלא קשורות שהחליטו לעלות יחד לירושלים... ר' פייביש לא הצליח לפענח מה הקשר ביניהם... בדרך כלל הוא מצליח לנחש!!! (ר' פייביש הותיק ומנוסה יודע בדרך כלל לזהות לפי אופי האנשים לאן פניהם מועדות... הוא מזהה לפי הפנים האם הבן אדם נוסע להקריב חטאת או תודה... גם כשמספחה שליחה עולה ר' פייביש יודע לזהות האם הם עולים בשביל לריב על הירושה אצל הידיני גזרות שבירושלים או שהם עולים לזבח משפחה) אבל הפעם זו חידה סתומה!!! מדובר פה בארבע משפחות לא קשורות בעליל!!! ר' זלמן יהודי מבוגר... מנקי הדעת שבעיר... הוא ושתי הנכדים... זה משפחה אחת!!! ואילו המשפחה השניה שנוסעת יחד עם ר' זלמן... זה ר' יצחק הלוי ושמונת ילדיו השובבים... כולם ביחד מצטופפים וזה ביחד עם ר' זלמן הישיש... מה הקשר?? (בפרט שעד כמה שזכור לי... לר' יצחק נולד בת לפני חודש וחצי! ואם הוא רוצה להקריב קרבן יולדת יש לו עוד זמן... כמעט עוד חודש...) והמשפחה השלישית זה חפוט העבד לשעבר!!! שעד לפני עשר שנים הוא היה העבד כנעני המסור של ר' זונדל ע"ה... ורגעים ספורים לפני שר' זונדל נפטר הוא הצביע על חפוט והודיע: **הרי אתה לעצמך!!!** ובמילים הספורות האלו הוא יצא לחירות... ואח"כ הוא התחתן כאן עם בתיה הגיורת המצרית... (ונולדו להם שלושה ילדים שאמנם אסורים לבא בקהל בחיובי עשה אבל לכה"פ הילדים שלהם כבר יוכלו לבא בקהל...) עכ"פ זו המשפחה השלישית שעולה פה איתנו!!! ואילו המשפחה הרביעית זה לא פחות ולא יותר העם הארץ המיתולוגי של השכונה!!! יניב ורעייתו, ושלושת ילדיו גיא תומר וכנרת... וזה נראה שארבעת המשפחות האלו הם נוסעים ביחד!! תעשה משהו!!! ר' פייביש כל הדרך היה מהורהר... מה זה המרקם המשונה הזה? מה הקשר ביניהם? ר' זלמן הישיש מצד אחד... ר' יצחק הלוי מצד שני... חפוט הגר מצד השלישי... ויניב וגיא... הם ביחד!!!

בשלב מסוים ר' פייביש לא הצליח להסתיר את סקרנותו ושאל אותם בלבביות... רגע... אתם קרובי משפחה?? או איו... הילדים של ר' יצחק הלוי ענו במקלה וכמעט בצעקה: **לא!!! אז מה אתם בכל זאת קשורים?**

יניב חיך ראשון והצביע על העגל!!! אתה רואה אותו?? הוא החתן!!! הוא המכנה המשותף בין כולנו... בקיצור: מה מתברר?? של-יניב שלנו יש רפת!!! ויניב... ה' יעזור לו... הוא עוד יתחזק... אל תדאג!!! יום יבא והוא עוד יהיה חבר שאוכל חולין בטהרה... אבל כעת הוא עדיין אווז רחוק... ו... וכנראה שהסיפור הוא!!! (את זה אני אומר בהשערה... אני מספר לך רק בגלל שאתה לא מכיר אותו) נולד לו עגל בכור ומהרגע הראשון לא היה לו סבלנות אליו... לא התחשק לו להאכיל אותו ולפסם אותו ואח"כ עוד לתת אותו לכהן... והוא רצה בכל מחיר להתפטר ממנו... חיכה בכיליון עיניים שיפול בו מום!!! אבל מה לעשות שהבכור הזה היה עקשן!!! זהיר!!! עדין!!! לא מופרע... לא משתולל... ותכל'ס הוא תקוע ליניב כמו קוץ... ויניב כמעט מתחנן לפניו... יאלה... תשבור איזה רגל וניתן אותך לכהן ונסיים איתך... ותכל'ס... יום אחד נמאס ליניב... והוא החליט להשאיר לילה אחד את הרפת פתוח!!! ככה העגל כנראה יצא החוצה... ובלילה לא רואים... הוא יפול באיזושהי תעלה ונשחרר אותו לכהן... ואכן!!! הרפת נשארה פתוחה... ואכן יצא עגל אחד החוצה!!! אבל למרבה המזל... דווקא העגל הבכור נשאר בפנים... ואילו עגל אחר יצא... יניב סגיע בבוקר... הוא לא הספיק להגיע לרפת וכבר הגיע לו עדכון!!! ההלו... העגל שלך נגח!!! את מי??

את שור פסולי המוקדשין של ר' זלמן!!! אוי אוי... יניב תפס את הראש... בדיוק מה שלא צריך קרה... העגל הזה הוא העגל האידיאלי שלי!!! בדיוק הוא נגח!!! נו... עכשיו צריך לשלם חצי נזק לר' זלמן...

עוד באותו יום יניב הוזמן לבית דין יחד עם העגל... ב"ד הודיעו לו: **תשמע!!! העגל שלך "לא לומד"**! אנחנו מעידים בך בפעם הראשונה שהעגל שלך נגח!!! לבנתיים השמאי של ב"ד הוזעק לזירת התאונה... בדק את שור פסולי המוקדשין של ר' זלמן... נו... מדובר בנזק לא גדול! בסה"כ היה שווה 100 זוז... (כמובן שאין הנבילה יפה כלום כי נבלת שור פסולי המוקדשין אי אתה רשאי להאכילה לכלבים... חזבה ואכלת כתיב...) אז חצי נזק זה חמישים!!! השמאי במקביל הספיק גם לשום את העגל של יניב... וממש החמיה לו!!! תקשיב: העגל הזה ממש משובח!!! העגל הזה שווה כעת 300 זוז!!! זאת אומרת: מתוך ה-300 זוז שהעגל הזה שווה!! יש לר' זלמן זכות ב-50 זוז... בקיצור: שישית מהעגל הזה שייך לר' זלמן... יניב ביקש את סליחתו של ר' זלמן... הם סיכמו ש... שנסתדר... אין לי כעת 50 זוז מזומנים לשלם לך... לבנתיים נשאיר את זה ככה... העגל הזה שייך לשנינו!!! לי יש 250 זוז בעגל הזה!! ולך יש 50 זוז בעגל!!!

אבל מתברר שהעגל של יניב כנראה קיבל השראה מיוחדת... סו"ס הוא זכה היום להיכנס לבית דין... לא כל עגל זוכה לראות את השכינה שחופפת מעל ראשי הסנהדרין... העגל של יניב קיבל התעוררות מיוחדת ועוד באותו יום שוב נשמעו סירנות!!! מה קרה?? שוב!!! שוב העגל של יניב... מה קרה עכשיו?? עכשיו הוא נגח את הפרה היחידה!!! הפרה היחידה של ר' יצחק הלוי... אוי אוי... לר' יצחק הלוי יש שמונה ילדים... 'ולרש אין כל כי אם' פרה אחת בודדת!! שמהחלב שלה כל הילדים שלו צריכים להתחלק מידי בוקר... והעגל המופרע של יניב נגח בה בעוצמה והיא מתה במקום!!! אוי אוי... איזה בכיות היו שם... כל הילדים של ר' יצחק מררו בבכי... ושוב זכה העגל של יניב ויניב יחד איתו לחזות פני השכינה בבית דין!!! בית דין העידו שוב ביניב... שים לב: זו הפעם השניה שהעגל שלך נוגח!! שוב השמאי נשלח בזריזות לשום את הנבילה... והפעם התברר שהפרה של ר' יצחק הייתה שווה מאתיים חמישים זוז!! הנבילה שווה חמישים... זאת אומרת: הנזק זה מאתיים!! וחצי נזק זה מאה!! שורה תחתונה: לר' יצחק מגיע כעת מאה זוז מתוך העגל של... של... של מי?? של יניב ? ? ? לא מדויק!!! שכחתם... אבל ליניב שלנו יש כבר שותף... קוראים לו ר' זלמן!!! השור של יניב ור' זלמן נגח את הפרה של ר' יצחק... כעת יש פה ממש חלוקה נהדרת: יש לנו עגל ששווה 300 זוז!! חמישים שייך לר' זלמן! מאה שייך לר' יצחק... מה נשאר ליניב? 150 !!! יניב יצא מבית הדין נבוך... הוא פנה לר' יצחק... אני ממש מתנצל על הנזק העגום... אני אשלם לך 150 זוז בהקדם האפשרי!!! אבל רגע... בעצם!! בעצם אני מבין שהפרה הזו טיפיקה לכם כל בוקר חלב... אז בא נעשה עסק- הציע יניב... במקום שאני אשלם לך 100 זוז... ומה תוכל לעשות איתם?? אי אפשר לקנות פרה במאה זוז... בא נעשה עסק... יש לי רפת!! יש לי שם פרות!!! וכל יום תשלח ילד ויחלבו את הפרה וכל יום נוריד מהתשלום זוז אחד! בקיצור: אתה מסודר עם חלב למאה ימים הקרובים... ר' יצחק התלהב מהרעיון... מצוין... יצאנו לדרך... ר' יצחק חזר הבייתה... ומספר לאשתו בהתלהבות... אל תדאגי... אנחנו מסודרים עם חלב למאה ימים הקרובים!!! יש לציין שאשתו של ר' יצחק ממש לא התלהבה... אתה אופטימי... אתה נותן לעגל של יניב עוד מאה ימים לחיות?? נחיה ונראה... אני נותנת לו בקושי שבעו! ר' יצחק פתאום תפס את הראש... ההמשך יבא א"ה...

יש סיכוי!!! אם רק תהיה מודעות--

יש סיכוי!!!

בשבת האחרונה הייתי בירושלים!! וביקשו ממני לדבר בבית כנסת לאחר קבלת שבת... התחלתי לדבר!! רק אמרתי שני משפטים... רק הזכרתי את עוזה... ולפתע!!! אזעקה עולה ויורדת... אבאלע... נבהלתי עד עמקי נשמות... שקשקתי כולי... (ס"ס אני צפוי... אני לא רגיל לאזעקות) אחרי עשרים שניות של פחד!!! לפתע נעמד יהודי מבוגר... וביקש ממני האם כבוד הרב יכול להמשיך לדבר ? ! ? עניתי לו בקול רועד מפחד: בטח... אני רוצה ללדבר... השאלה היא האם אני ממססוגנגל... אחרי התפילה מישור נגש אלי ושאל אותי: למה פחדת?? מה העניין לפחד?? מה העניין לפחד? מה יעזור לו לפחד? מה כ"כ מפחיד...?

עניתי לו בחזרה בשאלה: אתה שואל מה כ"כ מפחיד???

אני גם שואל: מה כ"כ מפחיד להודות שאני מ פ ח ד

??!! כן... אדוני... אני מפפפחד!! נעים להכיר את הדרשן המהולל שלכם... דרשן פחדן!!! זה הנס שלי... אני לפחות לא מפחד להודות שאני מפחד! אני מפחד מטילים... מפחד מערבים... אבל יש דבר אחד שאני לא מפחד!! לא מפחד להודות שאני מפחד!! ואני חושב שזו מתנה משמים!! ואני מעניק לך אותה!!!

על אותו משקל: כמה התקשרו אלי ואמרו לי שהם מצאו סתירה בגיליון אז נדברו... במוצאי שמחת תורה כתבתי מאמר מאוד קשוח שלא כדאי לשמוע את קו המידע... ואחרי חודש וחצי הזכרתי בין חברי הדברים שאני נופל בזה ושומע את קו המידע... אז תחליט: אתה שומע קו מידע או לא?? אז שוב!! זה הנס שלי!! אני לפחות לא מפחד להודות!! ולכן מידי פעם חשוב לי להבהיר ולשנן: גיליון זה נכתב נטו **מזירת ההתמודדות!!** הגיליון הזה לא נכתב מרום המדרגה!! אלא **מתנאי השטח**... כשכתבתי שיש עניין שלא לשמוע את קו המידע... הדגשתי שזה התמודדות בשבילי... זה לא קל לי!! ובשביל זה אני פה... להשתדל... להתמודד... שבוע אחד זה הצליח ושבועיים זה לא הצליח ואני ממשיך להיות פה!! ממשיך להתמודד!!! וממשיך לכתוב את הגיליון הזה היישר מזירת ההתמודדות!!

אני בסה"כ משתף את הקורא שמזדהה עם המקום שבו אני נמצא... ואנחנו צועדים יחד את הכבדת דרך של העבודה...

ומהמקום הזה אני משווק את הספר שלי וימאן עם כל הלב!! ולמה?? כי אני לשם שינוי לא כותב את זה מרום המדרגה... אני לא הדמות המרוכמת שניצבת בחלון מול בחור ישיבה ברגעים הקשים כיעקב אבינו בשעתו... לא!! הלוואי והייתי אווז שם... אבל לא!!! בשביל זה יש לנו קדושי עליון ומצוקי ארץ כמו הבית ישראל והסטיפלר ושיבדחט"א שבאמת אחזו במעלות קדושים ומהגובה הזה הם היכו על קדקדם של הצעירים ואמרו להם גדל... אני עדיין לא שם!!! הספר שלי נכתב היישר מהזירה!!! מזירת השטח!!! מזירת ההתמודדות!! אני המיפיש שלא מתבייש להודות שגם אני מתמודד ואני פה בסה"כ בשביל לשתף את החברים שלי בהתמודדות משותפת ולצעוד יחד קדימה... ואדרבה!! דווקא זה מעניק לנו סיכוי גבוה ביותר לעשות כבדת דרך רוחנית ולהגיע רחוק... כי זה מטופל!! לא מוונח!! לא מטויח!!! זכור: מי שמטיח מנהרת טרור וסותם אותה עם סיליקון... הנתוצאה היא--- עיין ערך המלחמה בשבועות אל... בא נצעד יחד... נגמול יחד מקווי נייעס... נעבוד על אמונה ובטחון ביחד... ונפתח יחד שרירים רוחניים ואמתניים להילחם את מלחמת הקדושה בדור זה... ביחד!!!! ביחד נמליך את ה'!!!

מאמר מיוחד מוקדש לצום עשרה בטבת...

כידוע: צום עשרה בטבת הוא מהצומות החמורים ביותר!! עד כדי כך ש-לו יצויר שהוא חל בשבת הוא היה דוחה שבת כי יש בו דין של "צצם היום הזה סמך מלך בבל!!" כל מקום שכתוב "צצם היום הזה" הוא דבר ש"לא סובל דיחוי!!" בקיצור: צום עשרה בטבת לא סובל דיחוי!! ולמה?? כי הוא **אֶת חַלְתָּא**!!!! אתחלתא דפורענותא!!

והיות ואז זה התחילו!!! אם כך, אז!!! אז זה קרה למעשה!! כי מתי זה **נמרה??** זה כבר פחות רלוונטי... אין הרבה הבדל בין היום שבו נחרב ביהמ"ק לבין היום אחד שאחרי... כי סו"ס בשניהם הבית היה כבר חרוב... לכן כש"באב יצא בשבת מקסימום נדחה את זה למוצאי שבת... כי החורבן לא בורח... המציאות המרה פה!! כבר אלפיים שנה זו עובדה מוגמרת... זה דווקא סובל דיחוי... **אבל ההתחלה?? היום שבו הכל התחיל ? !** זה משהו ש-כן בורח!! כי היום שבו הפורענות התחילה... אם היינו ניגשים לזה בהיסטריה המתבקשת ומבינים שמהו נורא מתחיל פה והיינו עוצרים את זה בקנאות מתוך הבנה שההלו... הנורא מכל מתחיל פה!!! אם היינו ניגשים בכזו רצינות על ההתחלה אפשר היה למנוע את הסוף המר... רק מה?? כנראה שכשזה התחיל... לא היינו מספיק היסטריים... כנראה שהיו דברים אחרים "יותר חשובים" על הפרק... מי יודע... אולי המצור התחיל בכלל בשבת ואז אמרנו... עזוב... בא נחכה למוצאי שבת... ועד שהגיע יום ראשון כבר היו הפתעות אחרות שהעסיקו אותנו וככה הפורענות התחילה והשתלבה בנוף באלגנטיות... **ועל הטעות הזו אסור לנו לחזור!!** ולכן מידי שנה את עשרה בטבת יותר לא דוחים!! את הזיהוי המוקדם של ההתחלה אסור לדחות!! להבין ולהפנים לדורות שאתחלתא דפורענותא זה משהו **שלא סובל דיחוי!!!**

אם נדבר ברוח ימים אלו... המלחמה כעת מעזה לא התחילה עכשיו... כי מי שקצת זוכר... למייעשה הסיפור הזה התחיל לפני תשע וחצי שנים!!! למי שזוכר... היה אז סיפור עצוב של מחבל שחטף 3 נערים בני ישיבה בצומת הגוש... וזה גרר את מדינת ישראל למבצע צבאי בעזה!! שים לב: מבצע!!! **לא מלחמה!!** ואז!!! תוך כדי ה"סב" בעזה התגלו עשרות מנהרות שנחפרו... והתברר בצורה ברורה שהייתה פה תכנית זדונית לעשות פיגוע המוני בר"ה... שאז יכנסו אלפי מחבלים לשטח א"י וברגע האחרון זה נודע!! ואם אתה זוכר... כולם דיברו בשעתו שזו הייתה השגחה פרטית מיוחדת שכתוצאה מאותו אסון של חטיפת 3 נערים... כתוצאה מזה התגלה תכנית טרור מסוכנת בהיקף הרבה הרבה יותר גדול (שמי כמוני יודעים כעת עד כמה שזה אכן ככה) וסיקלו אותה בזמן!!! האם אתה זוכר כזה דבר או שרק אני מדמיון...?? בקיצור: השמידו את כל פירי המנהרות... סתמו אותם עם סיליקון (כמו כלי חרס בצמיד פתיל) וזהו!!! אכן בזכות זה באותו ראש השנה באמת לא קרה כלום!! כל עם ישראל אכלו תפוח בדבש... שנה מתוקה... אהה... ברוך ה'... אבל!!! מאז הספיקו לחלוף תשע שנים שובות... ומשום מה... למרבה הפתעה!!! מי שחפר את המנהרות הקודמות חזר וחפר בייחוד שאת בוקר מרץ פי עשר מנהרות ו... ואת הממשך אני לא צריך לספר לך... את הממשך אנתנו פוגשים בעזה בלחימה מורכבת ובלתי נגמרת... האסון האחרון שקרה בשמחת תורה אחרון **קרה אז!!** זה קרה בפירי מנהרות שהתגלו לפני תשע שנים וסתמו אותם עם דבק סלוטפ!! זה קרה בתשתיות טרור שנתגלו לפני שנים וטייחו אותם עם סיליקון...

ותכל'ס, אם תשים לב... רוב המון העם עסוקים בכשל הנקודתי שקרה בשמחת תורה... שהשומר נרדם בשב בבוקר ואז הגיע טרקטור ופרץ את גדר המערכת... **אז זהו שלא!!** כל מי שקצת מבין עניין יודע שהכשל האיום ונורא זה לא שהשומר נרדם בשנת התשפ"ד... אלא שהשומר נרדם בשנת התשע"ד!! תשע שנים שכולם יודעים שיש בעזה מחבלים שלא נחים רגע אחד ועובדים עם כל המרץ... זה שטייחו את העובדה שמישהו פה חופר וחופר ויום אחד זה יתפוצץ לך בפרצוף... הטיחה הזה... הוא הוא הכשל הגדול ביותר!! עד כאן ברור??

אז הנה... התיאור הזה מאוד מאוד מזכיר את היחס בין עשרה בטבת לשבעה עשר בתמוז... י"ז בתמוז זה **יום הפריצה**... ביום הזה הגיע הטרקטור ונבקעה החומה והתחיל הפוגרום שהסתיים בחורבן בית המקדש, אבל חז"ל אומרים לך!! לא!!! הכשל האמיתי זה לא השביעי באוקטובר. **הכשל האמיתי הוא הרבה הרבה זמן לפני כן!!!** כשהתחילו להיות שמשוה פה בעיית רוחש מתחת לפני השטח... ושם נרדמו!!! אל תשכח את היום הזה!! אל תברח ל"ז בתמוז... אל תברח לתשעה באב... כי שם זה כבר קרה... שם זה כבר היה קמח טחון שחנת... שם זה החבית נפץ בסה"כ התפוצצה... כי היום הקריטי שלא סובל דיחוי זה הזיהוי של ההתחלה!!! שאז!!! אז נרדמנו בשמירה!!! (ואם תשים לב: על הכשל הזה הם כבר לא חוזרים!! וזו הסיבה שנלחמים שם בתוקפנות ובנחישות ללא הרף!! כי כעת כולם מבינים שהכשל הוא לא נקודתי!!! היום מבינים שהכשל הוא לא שמישהו פה הצליח לפרוץ גדר... היום מבינים שהכשל מתחיל אי שם בקן צרעות שנפתח... שכשהחור התחיל היה אפשר בקלי קלות לקחת מקדחה של רופא שיניים ולעשות זידיזי... לנקות יפה ולסתום בצורה מקצועית ויסודית... אבל מה לעשות ששם נרדמנו... והחור העמיק והעמיק עד שהגיע לממדים מפלצתיים... שכעת אין לך מה לעשות אלא לעשות עקירה ומיטוט עם מחירים מאוד מאוד יקרים ועגומים...)

זה המסר של עשרה בטבת!!! והוא מסר חשוב לאין ערוך!!! **ואת המסר הזה כל אחד מאיתנו צריך לקחת איתו למקום שלנו!!**

לדעת ולזכור: שכל דבר גרוע שבסוף קרה... הייתה לו התחלה!!! וההתחלה שלו הייתה די מינורית ולא מדאגה במיוחד... והיא לא הפריעה לו להיות ההתחלה!!! **לצורך העניין בא ניקח את הדוגמא הכי קטנה**... הכי פחות טרגדית... ובכן: בחור יקר: **אני מודיע לך בזאת!!! שלא תגיד שלא אמרתי!!!** כעת יש לפנינו שלוש וחצי חודשים של שגרת חורף מעובר!! **ואני מכין אותך מראש:** יהיו בחורים שיסיימו את זמן חורף בסיפוק אדיר... איזה שטייגן גדול עשיתי... עשיתי סיום על כל המסכת... לא בזבזתי את עצמי... אה... איזה זמן חורף גישמאל!! **ולעומת זאת** יהיו בחורים שיסיימו את הזמן בשן ועין... בהרגשה מזופתת... סמרטוט שחוט... ואתה איכשהו תהיה אחד משיניהם!!! או שתהיה מאלו שיסיימו את הזמן בכ"ט באדר ויסיימו אותו טוב מלאים וגדושים... או שתהיה מאלו שסוף הזמן שלהם התחיל ב"ח שבת ומכאן היו הלך וחסור עד אותו יום שהזמן לא נגמר אלא גגגמו... כאפות!!! אז זהו!! שדבר אחד חשוב לי מאוד להגיד לך: מי שבסוף זמן חורף ירגיש ילגש עצעעל הפנים... את ההרגשה ה-עצעל הפנים הוא ירגיש רק בסוף... אבל לסוף זה... וההתחלה זה

עכשיו!!! בימים אלו!! ובהתחלה ההרגשה היא לא כזו זיפתית... לא נורא... ולכן!!! הוא לא עשה מזה עסק על ההתחלה... ולכן זה נגמר ככה... **ואני פה בשביל להגיד לך... ש---**

אם אכפת לך מהסוף --- אל תתן לזה להתחיל!!

תהיה עירני!! תהיה חכם ותזהה **איפה זה מתחיל!!** איפה מתחיל פה הסחבת והגרידת רגלים שבסוף זה יהיה מר... זה יהיה מתסכל ואז יתחשק לך לשבור את כל הכלים... אז אנא ממך: תהיה חכם ותזהה את זה על ההתחלה!! אני לא צריך לספר לך איך זה מתחיל... זה מתחיל על איזה חבורות פטפטן ש... ש-נו... מה אתה רוצה שאני אעשה... שאני פתאום אעזוב אותו... ומה יהיה איתו? מסכן? זה מתחיל באיזה זליגה בשעות ערב לשעות הקצת... קצת יותר מידי מאוחרות של הלילה... ובינינו... לא נורא... זה עדיין לא הסלמה... זה עדיין לא מצדיק כניסה קרקעית... זה בסה"כ כמה פירי מנהרות... אבל תשאל את מקבלי ההחלטות של מדינת ישראל שטייחו וטייחו... ואת מה שהם לא טיפלו אז בהתחלה בקלי קלות... הם נאלצים כעת לעשות תחת אש ועם חטופים ולאחר מרחץ דמים נוראי ועגום... **זה נקרא להיות חכם בזמן הנכון!!!** אתה לא רוצה לסיים את זמן חורף עם שפתיים מלווחות מהצטברות של 4 קילו גרעיני אבטיח...?? לא בא לך... תסכים איתי... **אז בבקשה...**

הסוף הזה מתחיל עכשיו!!!

תגור חרבך ותתחיל "לדקור"!!! תערוך ראשים... את כל אלו שאתה הולך בלאו הכי "לקלל" אותם בסוף הזמן שהם הרסו לך את כל השטייגן והורסים לך את כל החיים... עכשיו תסמן אותם!!! את כל החברים ה'נחמדים' האלו ששרפו לך לילות שלמים... ואתה הולך לשנא אותם שהם הרסו לך את הזמן... תהיה אסרטיבי בזמן הנכון!! תהיה תוקפן עכשיו!!! **אני רוצה לספר לך סיפור... שאני מוכרח להקדים ולומר שאני לא אוהב את הסיפור הזה...** כי אני טיפוס רגיש ואני לא אוהב עם סוג האנשים האגרסיביים האלו... אבל יתכן שאדרבה... זה חלק מהחולשה שלי!!! **ובכן:** שמעתי סיפור על מתמיד אחד גדול שישב ולומד ומישהו ניגש אליו והתחיל "לזרום" איתו... אמר לו שלום... ו... והחזיר לו שלום... ואז הוא שאל מה נשמע?? והמתמיד ענה לו ברוך ה'... נו... ואיך החיים?? וכו' וכו'... אחרי שתי דקות של דו שיח... פתאום אותו מתמיד קם ממקומו ואמר לו בכעס: **לך מפה!!! תפסיק להפריע לי!!** **לא רוצה לדבר איתך!!** אותו אחד נעלב עד עמקי נשמתו (ובינינו... אני גם נעלבתי בשבילו כששמעתי את התיאור האגרסיבי הזה) מה קרה? מה יש? למה אתה צועק? מה עשיתי לך? למה אתה מגרש אותי?? מה פרצת עליך פרץ???

ענה לו אותו מתמיד: תקשיב!! אני כבר הספקתי להכיר אותך... אני כבר יודע לזהות את התהליכים מראש... ואני יודע שברגע שאתה שואל אותי מה נשמע ואני אענה לך ברוך ה'... אח"כ... אתה תשאל אותי ככה ואני אענה לך ככה... ואיכשהו זה יגרר ויגרר... ובהתחלה אני אשדל להיות נחמד ונימוסי ולזרום איתך... ואז אתה תשרוף לי עוד סדר א'... ועוד סדר ג'... ועוד לילה או אלק' לשנה מאוחר בגללך ועוד לילה... ואז!!! אחרי שתשרוף לי חודשיים מהחיים... פתאום יעלה לי הדם למוח!!! ואז אני אקום על שתי רגלי האחוריות ואני אתפרץ עליך בעצבים ובצדק ואני אצרח עליך... לא רוצה להיות חבר חדר שלך!! לא רוצה להיות חברותא שלך!! תפסיק לגרור אותי ולשרוף לי את הזמן!! לך מפה!!! והיות וההתפרצות הזו בלאו הכי תגיע בעוד חודשיים!!! אם ככה- טען אותו מתמיד... חבל!! בא נקצר הליכים... את ההתפרצות שאני בלאו הכי אתפרץ עליך כבר עכשיו... וככה נחסוך חודשיים יקרים בחיים

עכשיו: אני חוזר ומדגיש: אני באופן אישי לא אוהב את הסיפור הזה... כי... כי כנראה... כנראה שעשו לי את זה... **אבל מה לעשות שזה נכון!!!** מה לעשות שגם אני המתוק והנחמד והמרצה שלא מסוגל לסיים שיחות עם אנשים... יום אחד קמתי על שתי האחוריות ועשיתי סוף לכל אלו שעד כה נתתי להם למרוח אותי... אז חבל!! אם בלאו הכי אתה תעשה את זה... אז תעשה את זה כבר עכשיו... (אל תשכח: שמדינת ישראל תמיד נזהרה שלא להילחם בעזה... כי היא רצתה להיראות ממלכתית בעיני העולם... נו... אם בסוף היא נאלצה להיות תוקפנית בלאו הכי... לא נותר להם אלא לדפוק את הראש בקיר, למה לא עשיו את זה לפני עשרים שנה???) זו החכמה!! לדעת לזהות את הסוף על ההתחלה!!! לדעת לגשת בפאניקה על ההתחלה! כנ"ל לגבי תסבוכות של תלותיות... בחור שהספיק לטעום קצת מכוס התרעלה הזו... יודע לזהות על ההתחלה את הסוף המר!! את הניתוק המכאיב של "כפיטורי בפי ושט" שאתה תאלף לעשות בדרך הקשה... ולדעת לחתוך בזמן! לדעת לעצור את זה באיבו...

כנ"ל בייחס לקוי נייעס ושאר התמכרויות... ישנם דברים שאתה מבין לבד שזה לא יכול להמשיך ככה!!! אני יום אחד אצטרך לקחת את המכשיר הזה לגשר המיתרים ולהחליט או שאני זורק את זה או שאני זורק את עצמי... גיע היום שאני אהיה חייב להתנתק מזה ויהי מה!! בטוב או שלא בטוב... כעת כל מה שנותר לך זה להחליט כמה זמן למשוך וכמה לדחות את השלב הזה... **הרגע הזה יגיע!! זה ברור!!** השאלה היא כמה זמן לאכול את הלב שזה לא קרה יום אחד לפני כן...

הקיימה המאוחרת הזו בבוקר לא יכולה להמשיך... ברור לך שזה משהו שתצטרך יום אחד לעשות לזה סוף... יום אחד תצטרך לשכור את הבריון של הישיבה שיעיר אותך ויתן לך על כל בוקס שקל!! אז למה אתה מחכה?? אם בלאו הכי תצטרך יום אחד לעמוד על נפשך... אז למה לא תעשה את זה כבר עכשיו... **זה עשרה בטבת!!!** (אנב: סתם ככה לשבר את האוזן: יש כלל ברזל באורך מלחמות ההסטוריות!!! לא מתחילים מלחמה בחורף!! בחיים לא!! יש בתנ"ך תאריך לציאה למלחמות... אמצע סיון... "לעת צאת המלכים"- להתגרות זה בזה... רק מה כן יש בחורף?? אתחלתא!! זה שנקרא "הקש בגל"!! בחורף מתחילים מצור... מתחילים טפטופים... מעבירים רמזים... ואז!! אז יש סיכוי... אז יש מקום לשיח... אז מגיע ירימיהו הנביא ומתנבא ב"ש ה' להיכנע... לשוב בתשובה והכל יסתדר... אבל מה לעשות שאף אחד לא התייחס... כי... סו"ס מדובר בחורף... ואף אחד לא באמת מתכוין ברצינות להתחיל להילחם עכשיו... ואתם צודקים באיסטרטגיה... עכשיו באמת זה לא יקרה... אבל כשזה יקרה בעוד שלוש וחצי שנים... תדעו לכם שזה התחיל עכשיו! לכן! בטבת זה יום שמייצג אתחלתא דפורענותא!)